

Lintunen

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti • Nro 4/98 • Joulukuu

Puheenjohtajan palsta

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen 57. toimintavuosi on umpeutumassa ja tuntuu siltä, että vauhti senkun kiihtyy. Vuoden aikana on hoidettu vanhoja, ohjelmistossa jo kauan mukana olleita asioita kuten esim. liikennekysymykset – niistä varsinkin Kehä I ja Kehä II:n jatko.

Aivan uusia ulottuvuuksia toimintaan on tuonut uuden Lintumetsän koulun valmistuminen ja koulun aiheuttamat suuret mullistukset kouluun johtavien teiden, ja varsinkin Lintumetsäntien, varren asukaille. Näkymät ovat muuttuneet täysin tunnistamattomiksi, kun kaikki suuret puut on jouduttu kaatamaan ja tie on levitetty kulkemaan aivan talojen vierustaa – ja liikenne on ollut kaotista. Tien nyt valmistuttua koululaisten ja muidenkin liikkuminen on kuitenkin huomattavasti turvallisempaa kuin aikaisemmin.

Uusi koulu on aivan upea! Rehtori Rainer Orpana on luvannut, että omakotiyhdistys saa aloittaa kerhotoiminnan koulun tiloissa, mikä tarjoaa valtavia haasteita koko jäsenistölle ja kaikille lintuvaaralaisille, että saisimme aikaan monipuolista toimintaa ja että koulusta muodostuisi meille oikea "kylätalo". Omakotiyhdistys järjesti koululla lokakuun 14. päivä avoimien ovien tilaisuuden, jossa lintuvaaralaiset saivat tutustua kouluun ja keskustelimme tulevasta toiminnasta. Tilaisuus oli erittäin onnistunut ja siitä on juttu tässä lehdesä.

Koska koulun varustelu on vielä osittain vähän kesken, ryhdymme tosi toimiin heti ensi vuoden alussa. Meillä on tarkoitus ryhtyä laittamaan yhdessä ruokaa (omakustannushintaan) Marttojen opastamana, tehdä puutöitä, pelata erilaisia ulko- ja sisäpelejä, tutustua Internetiin, katsella yhdessä videoita ja kaikkea muuta hauskaa ja hyödyllistä. Niinpä vetoankin teihin kaikkiin lintuvaaralaisiin, tulkaa mukaan toimimaan ja tutustumaan samalla naapureihinne ja muihin kyläläisiin. Ja te, jotka omaatte jonkin kivan taidon, tulkaa ja opettakaa se muillekin!

Kysymys ei ole vähemmästä kuin vallankumouksesta! Ihmiset ovat nykyään eriytyneet omiin ryhmiinsä. Vanhukset valittavat

yksinäisyyttään omissa kodeissaan, keski-ikäiset juoksevat omissa harrastuksissaan tai löhöävät sohvillaan ja nuoriso kerääntyy omiin porukoihinsa jopa niin, että naapurikaupunginosan nuoret koetaan vihollisina. Voisiko lintuvaaralaisten keskuudessa asenteita muuttaa siten, että perhekunnittain naapurissa oleva mummo mukaan-ottaen kerääntyttäisiin perjantai-iltaisain "kylätalollemme" Lintumetsän koululle? Tehkäämme tämä uudenvuoden lupaus, ja pidetään siitä kiinni!

Ja sitten vielä yksi juttu! Kun koulu on siellä vähän syrjässä, niin se voi houkutella nuorisoa iltojen pimennettyä nurkkiinsa. Jotta tästä ei aiheutuisi mitään vahinkoa tai ilkivaltaa, tarvittaisiin koulun tienoille muitakin liikkujia. Siispä pyydänkin, että kaikki koiranulkoiluttajat – ja muutkin iltakävelijät – suuntaisivat kulkureittinsä koulun kautta. Ei liene kohtuuton pyyntö ja korttelipoliisin mukaan jo aikuisten pelkkä näkyminen riittää vahingontekojen ennaltaehkäisemiseen.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokunta toivottaa kaikille lintuvaaralaisille Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen johtokuntaan kuuluvat:

Kim Kaisti		Päivälinnuntie 6	5474 736	kim.kaisti@vaisala.com
Tarja Karppinen		Keltasirkuntie 4 B	5481 205	
Laina Kuokkanen		Punavarpusentie 21	5172 02	
Harri Laine	pj	Sinirinnantie 9-11	5483 629	harri.laine@kolumbus.fi
Peter Lönnfors		Invaliditie 8	5156 36	peter.lonnfors@fi.ibm.com
Kalevi Onnela		Pensaskertuntie 1 B	5471 480	kalevi.onnela@dlc.fi
Arja Pihlajisto	vpj	Hämeenkyliäntie 29 B	5484 502	arja@prestig.pp.fi
Esko Roininen		Peukaloisenpolku 1 A	5140 05	
Markku Saarikoski	siht.	Varusmiehentie 16	5124 994	markku.saarikoski@academica.net
Kristiina Saarinen		Varusmiehentie 12	5171178	kristiina.saarinen@huch.fi
Leena Schmidt	taloud.hoit.	Paikkalinnuntie 5	5485 572	lschmidt@say.fi

Lintunen –

Lintuvaaran Omakotiyhdistys ry:n tiedotuslehti ilmestyy neljästi vuodessa: helmikuussa, toukokuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tilinumero:

Merita-Leppävaara 238618-9514

Toimitus: Arja Pihlajisto, puh. 5484 502

Levikki: 1600 kpl

Ilmoitustaulu omakotiyhdistyksen tiedotteita varten on asiamiesposti-elintarvikekioskin edessä ja Galleriassa K-kauppa Leppälinnussa.

Taitto: Masa Pulkkinen, Arja Pihlajisto

Painopaikka: Monila Oy, Sörnäisten rantatie 27, 00500 Helsinki

Espoon kuulumisia

Miljardiruletti Pääkaupunkiseudun Liikennejärjestelmäsuunitelman Tarkistuksen eli PLJ:n ensi jaksoa kuvasin viime Lintusessa. Hankkeista lintuvaaralaisiin vaikuttaa lähinnä Kehä I:n parannus ja kuviteltu Kehä II:n jatko. Kehä I:n tukkoisuus on tässä ja heti, Kehä II:n jatko perustuisi myöhempien vuosikymmenien ajateltuihin liikennetarpeisiin. Vain yksi raha on käytettävissä vuoteen 2004 mennessä. YTV on kysynyt Espoolta mitä se haluaa ja Espoo kiemurtelee vastauksessaan, vastaukseksi kun ei käy, että otan ne molemmat. Espoon lausunto on kaupunginhallituksessa lähiviikkoina. Lopullinen ratkaisu riippuu myös liikenneministeriön kannasta, sillä se yksi raha on ministeriön rahaa.

Pätiälän luona kävi pj. Harri Laineen vetämä asukasyhdistysten lähetystö 19.10. se-
lostamassa Kehä I:n välittömän parantamisen tarvetta. Paikalla oli ollut myös kaupungininsinööri Tieaho. Lähetystöllä oli kovia faktoja esitettävänä ja siihen oli suhtauduttu asiallisesti. Kuten lukijat ovat voineet havaita, Länsiväylä-lehtikin on antanut meil-

le palstatilaa Kehä I-asiassa.

Espoon talousarvio hyväksyttiin valtuustossa perjantaina 13.11. Jälleen toistui se, että vanhat asuntoalueet jäävät nuolemaan näppejään. Leppävaaran ja Matinkylän sopimukset rakentajien kanssa vaativat uusien katujen tekoa viimeisen päälle, mutta omakotialueiden kanssa ei ole sellaisia sopimuksia. Alueellisen kunnallistekniikan potista on luvassa Lintumetsän kouluun johtavien pyöräteiden rakentaminen ja Lintuvaarantien ja Lintuparventien vaarallisen liittymän uudelleen muotoilu. Pikku puistotöitä on luvattu Lintumetsän koulun kulmilla ja Tikanpuistossa Lintukorvessa. Lintumetsäntien käynnissä oleva työ tehdään tämän vuoden määrärahoista.

Leppävaaran uuden liikekeskustan asemakaava etenee kaikesta kritiikistä huolimatta. Viime hetkellä on huomattu, että putkeen pantavaksi suunniteltu Monikonpuro onkin vesistö ja sen muuttamiseen tarvitaan vesioikeuden lupa. Sen lisäksi purossa viihtyvät nykyään taimenet. Puron ylläpitämistä

ja suojelua ajaa Pelastakaa Monikonpuroliike, jota vetää Kyösti Kolehmainen puh. 050-5148732 tai sähköposti Kyosti.Kolehmainen@con.fi. Suomenkielinen koulutuslautakunta on ensi kertaa pannut listoilleen uuden Lintulaakson ala-asteen koulun. Lintumetsän koulussa on aluksi myös ala-asteen oppilaita, mutta näille tarvittaisiin oma koulu vuodesta 2003 lähtien.

Vasaroiden kolke on lumen tulon kanssa vaimentunut kylästämme, mutta varmaan-
kin maalipensselit heiluvat monissa uusissa taloissa. Myös ensi kesästä on tulossa rakennuskesä, kun vain tontteja riittäisi.

Kalevi Onnela

Asuntojen hintojen nousu pysähtymässä

Markku Saarikoski

Useiden haastattelujen mukaan kiinteistönvälittäjät uskovat, että asuntojen hintojen nousu on taitumassa. Yleinen huoli taloutemme tilanteesta ja epävarmuus hintojen kehityksestä ovat saaneet ostajat hillitsemään ostopäätöstä. Tämä näkyy selvästi myyntiaikojen pidentymisenä. Alueelliset erot ovat edelleen huomattavat ja muutokset hinnoissa vaihtelevat suuresti pääkaupunkiseudulla.

Espoossa hinnat ovat nousseet keskimäärin 3,5 prosenttia kesän jälkeen. Kun vuosi sitten asuntojen hinnat nousivat yli 20 prosenttia vuodessa, on nyt nousua ollut vajaa 15 prosenttia. Kiinteistöpuolella on hintahaitari ollut todella leveä meillä Lintuvaarassa. Syynä on ollut se, että kesän ja syksyn aikana on myyty sekä vanhoja huonokuntoisia kiinteistöjä että verraten uusia taloja. Samoin tonttien hinnat ovat

vaihdelleet vajaasta tuhannesta markasta per rakennusoikeusneliö yli 2.000 markkaan. Kun sukulaisuovutukset yms. poistetaan otoksesta, näyttää tonttien keskihinta jäävän hiukan alle 2.000 mk/rakennusoikeusneliö.

Oletko ostanut määräalan ennen 1.1.1997?

Uusi maakaari tuli voimaan 1.1.1997, mikä säätelee kiinteistön ja määräalan kauppaa. Lain mukaan, mikäli olet ostanut erottamattoman määräalan ennen lain voimaantuloa, on sinun kirjattava saantosi eli haettava lainhuutoa ja maksettava leimavero kahden vuoden kuluessa. Määräaika umpeutuu siten 31.12.1998.

Lainhuuto haetaan kiinteistön sijaintikunnan käräjäoikeudesta. Jos kiinteistön muodostaminen on ollut vireillä, kun uusi maakaari tuli voimaan, alkaa lainhuudatusaika (6 kuu-

kautta) silloin, kun määräalasta on muodostettu kiinteistö.

Leimaveron eli nykyisen varainsiirtoveron suorituksesta on annettava selvitys kiinteistön sijaintikunnan käräjäoikeudelle lainhuutohakemuksen yhteydessä. Jos määräalan erottamisoikeuden vakuudeksi on aikanaan vahvistettu kiinnitys ennen 1.1.1997, ei lainhuutoa tarvitse hakea. Tällöin tulee kaupasta kuitenkin maksaa varainsiirtovero viimeistään 31.12.1998 ja antaa selvitys veron maksamisesta kiinteistön sijaintikunnan verovirastolle. Vero pitää maksaa oma-aloitteisesti, verovirasto ei toimita varainsiirtoveron maksusta mitään ennakkoilmoitusta. Mikäli vero jää maksamatta, verovirasto lähettää sinulle maksu-ilmoituksen viivästysseuraamusten kera.

Lintuvaaran nuoret, laittakaapas vanhempanne kertomaan kertomuksia nuoruuden ihanuuksista!

Tämän Lintunen-lehden levikki on 1600 kappaletta. Kun lasketaan kuinka monella lintuvaaralaisella on mahdollisuus saada lehtemme kirjoituksista tukea omille ajatuksilleen, niin meitä olisi näin laskien yhteensä noin neljä tuhatta. Toisella tavallakin laskien päästään aivan samaan tulokseen, kun lasketaan Lintuvaaran ja Lintumetsän koulujen oppilasmäärä noin 400 lasta ja kerrotaan se kymmenellä. Tämä kerroin kymmenen syntyy seuraavasti: Jokaisella lapsella on äiti ja isä = $1 + 1 = 2$, kaksi kummiparia = $2 \times 2 = 4$ ja lapsen molempien vanhempien vanhemmat = $2 \times 2 = 4$ eli yhteensä jokaisella lapsella on inhimillisiä tukihenkilöitä $2 + 4 + 4 = 10$. Joukkomme onkin suuri.

Lupasin edellisessä lehdessämme Lintuvaaran nuorille yhden yksinkertaisen keinon elinikäisen ja iloisen parisuhteen saavuttamiseksi.

Edellinen laskuesimerkki on tarkoitettu meilte nuorten vanhemmille. Kunpa me vanhemmat ensin muistaisimme mahdollisuutemme toimia ryhmänä nuoren parisuhteen alkutalpaaleella, niin miten hienosti heidän yhteiselämänsä voisi alkaa! Meillä aikuisillahan on toisemme ja mallioppimisella nämä mei-

dän rakkaat nuoremme saisivat nähdä miten elinikäistä ja iloista parisuhdetta eletään.

Olemmehan noin kaksikymmentä vuotta edellä nuortemme ihania kokemuksia. Muistamme omien parisuhteittemme onnen hetket ja antaisimme mitä tahansa jos voisimme elää ne uudelleen. Muistamme miltä tuntui odottaa jo useita päiviä sitten sovittua tapaamista. Muistamme pakkassäässä ulkona taapertamisemme ja unelmoimme pääsevämme omaan lämpimään kotoon leipomaan ihanan tuoksuista pullaa, laittamaan hernekeittoa ja nautiskelemaan kynttilän valossa yhteisesti duunattuja antimia. Odotimme kaikkea sitä ja väliaikanamme olimme sairaita onnesta. Tunsimme tuskaa siitä kun oma ihanaksi osoittautunut seurustelukumppanimme ei soittanutkaan juuri silloin kuin oli luvannut tai kun hän nauro i jonkun muun sutkauksille. Olimme mustasukkaisia. Halusimme omistaa tämän ihanan olennon ja hänen tuoksunsa. Halusimme käpertyä häneen ja keskusteluitamme ei tullut loppua ennen kuin yö oli jo kovinkin pitkällä. Silmiä pakotti ja poskemme olivat kipeät kuin riivinraudat. Opettelimme riitelemään ja sanomaan inhottavia lauseita

kumppanillemme. Emme olleet varmoja yhtään mistään ja kuvittelimme muilla pareilla olevan asiat paljon paremmin. Olimme siis yksinkertaisesti mustasukkaisia ja omistuksen halumme toista rakasta kohtaan vei voimiamme. Sillä tiellä olemme nuortemme isänä ja äitinä vieläkin ja tunnemme suurta epävarmuutta omassa suhteessamme tai yleisemmin sanottuna – nykyisessä suhteessamme.

Sanonkin, että meidän vanhempien mahdollisuus auttaa omia nuoriamme on siinä, että kerromme heille näitä omien suhteittemme kokemuksia niin, että nuoremme huomavat samankaltaisuutta omansa ja meidän kymmenkertaisen taustajoukon kokemuksissa! Yksinkertaista eikö totta! Onpa todella yksinkertaista ja seuraavalla kerralla pureudunkin sitten vieläkin syvemmälle keinoihin niihin, joista me vanhemmat emme uskalla normaalisti edes vihjailla?

Vesa Pomell

Lintumetsän koulun kuulumisia

Syksyn toiminta on päässyt hyvään vauhtiin uusissa toimitiloissa. On historiallista tehdä monia asioita ensimmäistä kertaa ja olla täten luomassa tapakulttuuria kouluun. Näitä ensimmäisiä kertoja on ollut mm. kokoontuminen saliin aamunavaukseen ja ensimmäiset juhlat koulussa eli oman väen kesken pidetyt tupaantuliaiset. Tällöin saimme kuulla myös ensimmäistä kertaa oman koulun esiintyjä, taitavia musiikkia ja laulua harrastavia oppilaita.

Oppilaskunta on saanut käynnistettyä toimintansa, josta näkyvintä on kioskin pito ruokavälitunneilla. Kioskihan saatiin toimintaan vanhempainillan kahvirahatuotolla ja onkin sen jälkeen pärjännyt hyvin. Mainittakoon, että oppilaskunnalla on oma kummilapsi Thaimaassa. Kioskin tuotosta käyte-

tään osa hänen koulutuksensa ja elinolojensa tukemiseen.

Kerhoja on saatu käynnistymään, joista viimeisimpänä ATK-kerho. Neuvolan toiminta on alkanut uusissa tiloissamme, ja myös kouluterveydenhoito on käynnistynyt. Seurakunnan erityisnuorisotyöntekijä on ollut torstaisin oppilaiden tavattavissa.

Lintumetsässä on ollut myös ensimmäinen kulttuurivierailu, nimittäin Sibelius-akatemia kansanmusiikin opiskelijat ilahduttivat meitä tuoreella musisoinnillaan. Muista vierailuista mainittakoon lukuisat delegaatiot, jotka ovat olleet kiinnostuneet uudesta koulurakennuksesta ja tehneet tutustumiskäyntejä.

Tulevia lähiaikojen tapahtumia on adventin huomioiminen pienen juhlatuokion

merkeissä salissa ja koulukuvaus samana päivänä eli 27.11. Itsenäisyysjuhlaa vietetään 4.12. perjantaina. Koulun elämää rytmittävät viisi jaksoa vuodessa ja 3.12. käynnistyy kolmas niistä. Sen alettua oppilaat saavat järjestyksessä toisen jaksotodistuksen kotiinsa vietäväksi. Joulukirkkoon menemme 21.12. ja joulujuhlaa vietämme viimeisenä koulupäivänä tänä vuonna eli 22. 12.

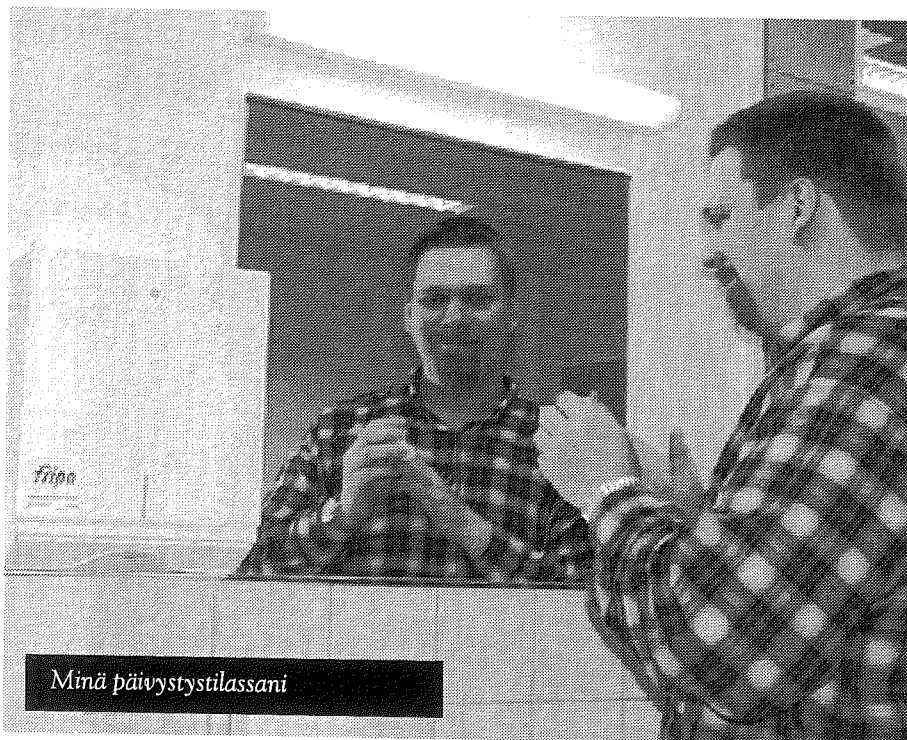
Lintumetsän koulun henkilökunta toivottaa rauhallista joulunaikaa lähiympäristön asukkaille.

...vuosi vuodelta nää syksyt käy päälle aina vaan aiemmin...!

Istun koulun pulpetissa ja kuuntelen keskusradiosta uutta kotimaista musiikkia. Tämä on jo neljäs torstai täällä Lintumetsän koulun loisteputki-valohoidossa päivystämässä. Vielä ei ole monikaan uskaltanut juttusille. Ehkäpä ammattinimikkeeni saa oppilaat karttamaan minua. Olenhan kirkon erityisnuorisotyöntekijä. Yritin kyllä ennen päivystysvuorojen alkamista kiertää kaikissa luokissa kertomassa, ettei tarvitse kokea itseään kauhean erityiseksi voidakseen tulla juttelemaan mieltä painavista asioista. Ja että erityisyyteni tarkoittaa sitä, että minulla on erityisen paljon aikaa ja halua kuunnella. Kerroin myös, että vaitiolovelvollisuuteni kirkon työntekijänä takaa vaitioloni.

Ruokavälitunti on yksi niistä hetkistä, kun näen oppilaita. Välitunnilla on helppo tutustua ja jutella vähän kevyemmistäkin aiheista. Tänään opin paljon japanilaisista Godzilla-elokuvista. Joku kävi kysymässä rippikoulusta. Aika moni tervehti ohikullessaan. Yksi kävi juttelemassa vähän pidempäänkin. Toivon, että kun tulevaisuudessa olen mukana leirikouluissa ja vierailen oppitunneilla, tulen tutummaksi ja oppilaat uskaltavat useammin vierailla luonani myös päivystysvuoroneessa.

Vaikka olenkin koululla ensisijaisesti nuoria varten, vastuullinen tehtäväni on kotien tukeminen kasvatustyössä. Siksi toivon, että tulevaisuudessa myös vanhemmat uskaltavat ottaa rohkeasti yhteyttä. Työssäni toimin eräänlaisena tulkkina nuorten ja aikuisien maailmojen välillä. En osaa antaa kenellekään täydellisiä kasvatuseuvoja, mutta voin kylläkin antaa hieman näkökulmaa siihen todellisuuteen, missä nuoret elävät. Jotkut vanhemmat eivät esimerkiksi tiedä, että se jo sinänsä haitallinen määrä alkoholia, minkä he nuorelleen ostavat perjantaisin, on monille vain osa illan kulutuksesta.

Minä päivystystilassani

Onneksi kaikki vanhemmat eivät kuitenkaan usko sitä yleistä "kun kaikki muutkin saa" -huijausta. Se "kaikki muut" on vain murto-osa leppävaaralaisista nuorista. Toisaalta murrosikähan on se aika, kun kotona opittuja sääntöjä ja rajoja kokeillaan matkalla kohti aikuisuutta ja itsenäisyyttä. Silloin voi helposti tulla vaikeitakin tilanteita, joista hankalimpien selvittämisessä voi käyttää apuna myös meitä ammatisselvittelijöitä.

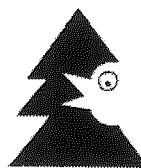
Tunnen oloni jo melko kotoiseksi täällä Lintumetsän koululla, vaikka käy täällä kuin keran viikossa. Johtuukohan se siitä, että meidän seurakunnan nuorisotyöntekijät toivotettiin jo alusta alkaen tervetulleiksi yhteistyöhön koulun kanssa? Vai johtuuko se vain siitä lämminhenkisestä ilmapiiristä, mikä syntyy kun motivoituneet ja kivat opettajat jaksavat hymyillä vaativasta työstään huolimatta? Ehkäpä kotoisuutta tuo myös rehtorin tapa kohdata ihmisiä, joka on kaukana siitä lapsuuden kauhukuvasta, jossa rehtori oli vähintäänkin Hitlerin ja Belsebubin yhdistelmä.

Tänään minut teki erityisen iloiseksi se, että päivystystilana toimivaan luokkaan oli hankittu käsipyyhepaperia ja roska-astia. Enää ei tarvitse pyyhkiä hihaan, mutta jotain muu-

ta koululta vielä puuttuu. Piirtoheitin on perinteisesti opettajan työväline. Niitä on koululla ehkä noin yksi. Kalliiksi tulee sekin, kun taulutusseja kuluu moninkertainen määrä normaaliin verrattuna. Ja pelkään, että kaukana ei ole yleinen taulutussikiynerpääepidemiakaan. Koululla ei myöskään ole koulukuraattoria tai psykologia. Se on yksi syy siihen, että olen itse täällä päivystelemässä. En kuitenkaan suuresta koostani huolimatta voi korvata kuraattorin mentävää aukkoa oppilashuollossa. Opettajilla on sentään oma sählyvuoro, mutta kenelle oppilaat

voivat purkaa kiukkujaan? Opettajilta vaaditaan tässä koulussa aivan erityisen paljon kärsivällisyyttä ja keinoja hoitaa ongelmatilanteita, kun oppilaita ei voi ohjata eteenpäin ammattiongelmatilanteidenhoitajille.

Näen koulun tulevaisuuden kuitenkin valoisana. Joidenkin opetusvälineiden puuttuminen lienee vain väliaikainen ongelma. Oppilashuollon kehittyminen on välttämättömyys yleisen työ- ja opiskelurauhan säilymiseksi ja uskon, että tähänkin asiaan tulee vielä muutos parempaan suuntaan. Oppilaille on luvassa ainakin sählyvuoro lähiaikoina. Toivottavasti yhteistyö seurakunnan kanssa jatkuu hedelmällisenä ja seurakunta voi näin palvella jäseniään myös koulussa.

Oppilaan suunnittelema ja kilpailun voittanut koulun logo

Mika Ryhänen

“Poliisit tulee!”

“Poliisit tulee!”

“Poliisit tulee!”

Leppävaarassa oli suuri ja kaunis työväentalo, joka oli vihitty käyttöön joulukuun 30. p:nä 1917. Se toimi monenlaisten harrastusten tyyssijana, kunnes se v. 1952 joulukuun 12. päivän vastaisena yönä roihahti tuleen ja paloi perustuksiinsa myöten. Samalle tontille rakennettiin muutaman vuoden kuluttua talkoilla pikkuinen Kerho-talo.

Vanhalla Työväentalolla pidettiin tietysti kokouksia, oli opintokerhoja, harrastettiin innokkaasti näyttämötoimintaa, järjestettiin ohjelmallisia iltamia sekä tansseja. Voimistelu- ja urheiluseura Sisu harjoitteli ja piti tilaisuuksiaan siellä. Monille meillä se oli kuin toinen koti. Työväentalolla oli elokuva-teatterikin useita vuosia. Kino Lux ilmestyi maisemaan vasta myöhemmin.

Sotien jälkeen talo oli kovassa käytössä. Kansa janoi rauhan ajan toimintaa. Nuoren väen erityisessä suosiossa olivat tanssiillamat. Olihan niiden järjestäminen ollut kiellettyä kaikki sotavuodet. Yhteiskuntakin tarvitsi korjatakseen sodan

jälkiä ja aloittaakseen kansalaisten elämäolosuhteiden parantamisen ns. "taloudellista liikkumavaraa", siis – rahaa. Kun huomattiin tanssi-iltamien suuri suosio, määrättiin niille niin korkea huvivero, että tilaisuudet tuottivat usein tappiota. Maan tavaksi tuli, että järjestöt kiersivät tuota huviveroa monin konstein. Milloin myytiin pääsylippuja useampaan kertaan, milloin keksittiin jotakin muuta.

Leppävaaran Sos.dem. Nuorisosasto järjesti myös talolla tanssi-illamat, mutta ilmoitti ne viranomaisille ohjelmallisena tilaisuutena, koska sellaisesta meni pienempi huvivero. Tuli tuo odotettu tanssiaisilta. Paikalle tuli kilpailevan järjestön jäseniä, jotka huomasivat meidän "jekkumme" verojen kiertämiseksi. He kävivät ilmoittamassa virkavallalle, että "siellä ne demarinuoret vain tanssii. Ei niillä mitään ohjelmaa ole".

Salissa kiiri kuiske: "Poliisit tulee!" ja saman tien: "Sinikka lausumaan!" Minut työnnettiin esiintymislavalle. Aloin pajattaa

mieleeni tullutta runoa. Poliisit katselivat salin ovella ja totesivat, että "onhan täällä ohjelmaa" ja lähtivät tiehensä. Pääsimme jatkamaan ilonpitoa. Yhtäkkiä kuului taas kuiske: "Poliisit tulee uudestaan! Sinikka lausumaan!" Minut työnnettiin riemusaatossa esiintymislavalle. Siinä seisessani ja katsellessani salin ovella seisovia virkapukuisia poliisimiehiä tunsin pääni ihan tyhjäksi enkä kuolemaksenikaan muistanut mitään muuta kuin sen saman runon, jonka olin juuri esittänyt. Kun ei muukaan auttanut, pälpätin kurkku kuivana säikähdyksestä sen uudelleen. Poliisit raapivat ymmällään korvantaustaansa, mutta sanoivat sitten järjestysmiehille: "Onhan täällä ohjelmaa, kun toi Lujan liikka on taas esiintymässä." Virkavalta lähti matkoihinsa ja sen jälkeen saimmekin jatkaa häiriöttä ilonpitoa.

Sinikka Luja-Penttilä

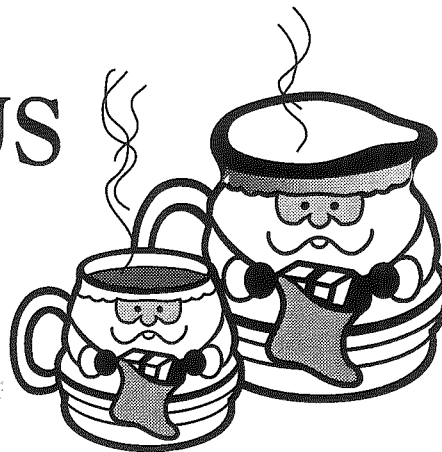
PERÄKYLÄN RUTINOITA

KAAMOS-MASENENNUS

Puolet lehdistä jäi haravoimatta lumen alle. Orvokit jäätyivät laatikoihinsa. Amarylliksen sipuli unohtui taas kerran kukkapenkkiin, missä se ei tosin osoittanut kesälläkään elon merkkejä. Ikkunanpielet olisi pitänyt maalata ja ovetkin, ainakin ulkopuolelta. Talvitakin hihansuut on kuluneet puhki, toista käsinettä ei löydy mistään ja villahousut haisevat naftaliinille. Televisioista tulee iltapäiväsoopaa, johon on mallitoimistosta palkatut näyttelijät, jotka enimmäkseen ajat vain seuraavat katsella toisiaan. Rikossarjoissa juoni noudattaa niin tarkasti samaa vanhaa kaavaa, että keskinkertainenkin vidootti selvittää koko jutun alta minuutin. Radiosta "paremmilta kanavilta" kuuluu merkillistä "uutta" musiikkia ja kansankanavien iskelmä-sanoituksissa ei ole jäljellä kuin kertosaakeet. Kaamosmasennustako? Mutta kun sitä on kestänyt vuosikaupalla yhtä soittoa, ilman taukoja. Joulukaan ei tuo helpotusta. Maraskuun alusta alkaa Petteri punakuono kilkutella jo maitokaupassakin ja posti-

laatikkoon ei mahdu edes laskuja, kun se on niin täynnä mainoksia, joita tuuli tai nuorisolevittellee täpötäysistä jätöpapereiden laatikoista seuraavalla viikolla pitkin mäkää. Ihmiset tungeksivat marketeissa ostamassa glögilaseja, joita ovat sitten keväällä kauppaamassa kirpputorilla, josta pykälän verran köyhemmät tai nuukemmat ostavat ne myydäkseen ne itse seuraavan joulun jälkeen.

Pitäisi siis muuttaa asennettaan positiivisemmaksi? Helpottaisi? Tokkopa vaan! Maailma ei siitä muutu paremmaksi, että kaivaa vaan hyviä puolia kasvavasta markkinapöyrytyksestä eikä ole haittoja näkevinäänkään, sen enempää kyläkohtaisia kuin laajempia ja vakavempiakaan. Pitäisikö nähdä kadut ja pientareet vain niin iloisen värikkäinä, kun orapihlaja-aidatkin ovat koristautuneet tarjousvihkosten repaleilla. Ja tietysti, koituvathan glögilasit ja muoviset joulukranssit vähäosaisempienkin iloksi, kun ne viiden kirpputorikierrätyksen

jälkeen pakataan ulkomaille kehitysavuksi. Ja varmaan pitäisi ruveta rakastamaan naftaliinisia villahousujakin, ettei niin kovasti rassaisi.

Ei! Parasta on vaan hakea vanha olkipukki ullakolta ja kulkea synkkänä maailman huolten painamana naama rutussa ja otsa kurtussa ja ainakin itselleen uskotella olevansa osa ratkaisua eikä osa ongelmaa.

Tule mukaan kulttuurivallankumoukseen!

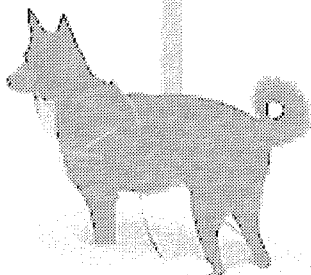
Lopetetaan sohvilla löhöily perjantai-iltais.

Kokoonnutaan perhekunnittain-koulullemme

hyvien harrastusten ja seurustelun merkeissä.

Tule mukaan viihtymään ja tuo tuttavasikin!

Pyrimme aloittamaan heti ensi vuoden alusta, kun koulut alkavat.

Tervetuloa Lintuvaaraan!

Lintunen on Lintuvaaran Omakotiyhdistyksen tiedotuslehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Lintuvaaraan on viiden viimeisen vuoden aikana muuttanut noin 600 uutta taloutta. Toivotamme uudet lintuvaaralaiset tervetulleiksi!

Lintuvaara on miellyttävä asuntoalue, vaikkakin meiltä puuttuvat lähipalvelut melkein kokonaan. Tieolosuhteetkin ovat vielä melko kehnot.

Omakotiyhdistys on ollut pari kertaa vuodessa yhteydessä kaupungin päättäjiin, että jatkuvasti kasvava liikenne saisi riittävät kulkuväylät ja jalankulkijoille turvalliset jalakäytävät.

Entisen Paulakosken kiinteistön tilalle on tulossa kirkon "palvelukeskus" ja liiketila. Elämme toivossa, että rakentamispäätös saataisiin mahdollisimman pian.

Liity omakotiyhdistyksen jäseneksi! Talouden vuosimaksu on **vain 35 markkaa**. Mitä enemmän meitä on, sitä paremmin voimme vaikuttaa kaupungin päättäjiin.

Ota yhteyttä johonkin johtokunnan jäseneseen! Yhteystiedot tässä lehdessä sivulla 2.

Tervetuloa mukaan toimintaan!

Lintumetsän koulusta lintuvaaralaisten yhteinen kylätalo?

Keskustelu- ja tutustumistilaisuus uudella koululla 14.10.1998

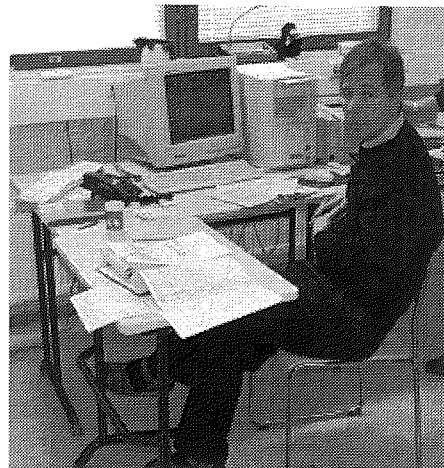
Omakotiyhdistyksen järjestämä avoimien ovien tilaisuus Lintumetsän koululla houkutti mukaan arviolta noin 150 eri ikäistä lintuvaaralaista. Uusi upea koulu ja omakotiyhdistyksen pullakahvit sai osan liikkeelle. Osa oli kiinnostunut sekä koulusta että koulun vapaa-ajan käytön lisäämisestä. Omakotiyhdistyksen kutsumina vieraina keskustelutilaisuudessa oli lähipoliisi **Markku Leskinen**, erityisnuorisotyöntekijä **Mika Ryhänen** ja nuorisotyöntekijä **Pasi Bom** Lepävaaran seurakunnasta.

Lintumetsän koulu – niin kuin koulut yleensäkin Suomessa – seisovat suurimman osan vuorokautta tyhjiillään. "Nämä yhteiset tilat ovat alikäytössä", totesi Lintumetsän koulun rehtorin **Rainer Orpana**. Omakoti-

yhdistyksen johtokunta lähetti jo keväällä uuden koulun rehtorille kirjeen, jossa se toivoi uuden koulun avaavan ovensa lintuvaaralaisten harrastuksille. Omakotiyhdistys piti jo tuolloin perjantai-illan toimintaa tärkeänä. Perjantai-ilta on nuorilla ja varhaisnuorillakin "paineiden ilta". Perjantaina täytyy päästä "liikenteeseen".

Omakotiyhdistyksen johtokunnan ajatus on, että jospa perjantai-iltaa voitaisiin viettää yhdessä uudella koululla. Tämä ajatus esitettiin keskustelutilaisuudessa kokoontuneelle väelle. Nuoret ja vanhat saman katon alla. Ohjelmassa voisi olla videoita ja elokuvia, liikuntaa, harrastustoimintaa uuden koulun upeissa erikoisluokissa (ruuanlaitto, puutyöt, atk jne). Siellä toimisi koulun oppi-

Rehtori Rainer Orpana

Jos sinulla on jokin erityinen taito, harrastus tai mielesi tekee muuten vaan tavata muita kyläläisiä, niin nyt sinulla on loistava tilaisuus toiveittesi toteuttamiselle. Täytä tämä kuponki ja palauta se jollekin hallituksen jäsenelle (yhteystiedot löydät sivulta 2).

Minua kiinnostaisi: _____

Nimi _____

Osoite _____

Puh.nro _____

laiden pitäjä kahvila, lukusali olisi avoin ja TV:täkin voisi katsella. Muistan kerran erään lintuvaaralaisen ikäihmisen sanoneen, että kun ei enää löydy korttipeliinkään kavereita niin ehkäpä koululla voisi syntyä vaikka se skruuvi- tai bridgeporukka.

Aikuiset mukaan

Omakotiyhdistyksen ajatus on rehtori Orpanasta kannatettava. Syksyn aikana koulun liepeillä on ollut jo epätoivottavaakin toimintaa varsinkin perjantai-iltais. Koulun on hieman syrjässä ja aktiivinen toiminta siellä myös illalla on varmasti eduksi kaikille. "Pelisäännöt on sovittava ja aikuiset on saatava mukaan" sanoi rehtori Orpana puhenvuorossaan. Orpana on ollut jo yhteydessä kirjastoon, jotta koulun kirjasto ja lukusali saataisiin myös asukkaiden käyttöön.

Lähipoliisi ei kaunistele tilanetta

Lähipoliisi Markku Leskinen totesi puheenvuorossaan, että suurimmillaan Leppävaaran alueen jengi on satakunta nuorta. Jengi löysi Lintumetsän koulun ympäristön kokoontumispaikaksi syksyllä. Nuoriso kokoontuu ja sen täytyy saada kokoontua, sa-

noo Leskinen. Mutta nuorten, jopa reilusti alle 15-vuotiaiden rypiskelystä ovat vanhemmat vastuussa. Omakotiyhdistyksen hanketta lähipoliisi kannattaa lämpimästi. Hän pitää myös tärkeänä, että niillä alueilla missä nuoriso kokoontuu, liikkuisivat myös vanhemmat. Ei ole luonnollista eikä hyvää että jotkut alueet muodostuvat vain nuorten reviiriksi.

Aikuinen peili

Erityisnuorisotyöntekijä Mika Ryhänen puhui kauniisti nuorista, joiden kanssa hän jo tekee viikottain yhteistyötä Lintumetsän koulussa. Koska koulussa ei ole varsinaista kuraattoria, Mika käy kuuntelemassa nuorten asioita ja murheit. Aikuinen peili puuttuu monelta nuorelta. Silloin peili löytyy vertaisryhmästä, ja se ei aina ole hyvä asia. Joissakin perheissä valta on siirtynyt nuorelle, joka kuitenkin sisimmässään toivoo, että perheestä löytyisi aikuinen vallan kahvaan. Ei nuori ole vielä valmis pyörittämään perhettä, se on vanhempien tehtävä.

Rajojen asettaminen nuorille on Mikan mielestä keskeisen tärkeää. Ne nuoret, joille asetetaan selkeät rajat eivät todennäköisesti ole niitä nuoria, jotka aiheuttavat viikonloppuongelmia ostarilla. Mika toivottaa lintuvaaralaisten hankkeelle onnea ja

uskoo että lintuvaaralaiset onnistuvat löytämään uusia mukavia tapoja viihtyä yhdessä. Seurakunta on mieliihyvin mukana tällaisessa hankkeessa.

Miten tästä eteenpäin?

Tilaisuus päättyi vilkkaaseen keskusteluun alustusten pohjalta. Keskustelua johti **Kalevi Onnela**. Ratkaisevaa hankkeen eteenpäin viemisessä on perjantai-illan kulttuurin muuttuminen kylällä ja perheissä. Olemmeko valmiit lähtemään sohvalta liikkeelle yhteiseen olohuoneeseen? Löytyykö harrasteryhmiiin vastuullisia vetäjiä? Rehtori Orpana kertoi, että Tanskassa koulut saattavat olla lähes vuorokauden kuntalaisten käytössä. Vaikka emme nyt Lintuvaarassa niin tehokkaaseen käyttöön tavoittelekaan, niin yhteisöllisyyttä Lintuvaarassa voidaan varmasti edistää koulun vapaa-ajan käytön lisäämisellä. Rehtori Orpana toivoikin, että omakotiyhdistys vie aloitettuaan eteenpäin ja konkretisoi sitä.

Johtokunta toivookin keskustelua ja yhteydenottoja kylätaloasiassa. Tämän lehden yhteydessä on kyselylomake.

Tervetuloa Lintuvaaran seurakuntakoti!

Aivan Lintuvaaran keskustassa, Lintuvaarantie 55:ssä, toimii nykyisin Lintuvaaran seurakuntakoti. Leppävaaran seurakunta on tehnyt vuokrasopimuksen 250 neliömetrin suuruisesta kiinteistöstä Meritan kanssa viideksi vuodeksi. Aikaisemmin rakennuksessa on toiminut mm. rautakauppa, Leijona- ilmaisjakelupiste, pyöräliike ja kiinteistöpalvelu.

Seurakunta aloitti rakennuksessa 3.9.98 päiväkerhotoiminnan. Sitä mukaa kun tilaa saatiin kunnostettua muukin toiminta pääsi alkuun.

Nyt siellä peuhaa päivisin kuusi seurakunnan päiväkerhoryhmää: Sinitaiset, Auringonkukat, Sinivuokot, Muurahaiset, Leppäkertut ja Pääskyselä. Lasten ikä vaihtelee kolmesta kuuteen vuoteen.

Vähän vanhemmille lapsille, 6 - 12 vuotiaille, on tarjolla hauskaa toimintaa poika- ja tyttökerhoissa. Siellä saa leipoa ja askarrella, on pelejä ja liikuntaa sisällä ja

ulkona, on retkiä ja leirejä.

Perjantaisin kokoontuu Perhekerho klo 9.30 - 11.00. Se on avoin kerho, joka on tarkoitettu äideille ja isille. Keskusteluteemoina ovat nuorten aikuisten elämään liittyvät aiheet. Lastenhoito on järjestetty.

Äitien Raamattupiiri kokoontuu jokaisen parittoman viikon maanantaina.

Seurakuntakotia on lainattu myös varsinaisen seurakuntatyön ulkopuolelle. Mm. Lintuvaaran omakotiyhdistyksen hallitus on saanut pitää sen tiloissa kokouksen ja sunnuntaisin siellä kokoontuu AA-kerho.

Tulevaisuudessa saamme ehkä vielä tilavamman seurakuntakodin. Seurakunta on tehnyt tonttivarauksen nykyistä Lintuvaaran seurakuntakotia vastapäätä olevasta "Paulakosken tontilta". Sille tulevasta n.

1900 neliön kerrosalasta seurakuntakodin käyttöön on luvassa noin kolmannes. Tähän rakennukseen on tulossa myös lintuvaaralaisten kauan kaipaama lähikauppa.

Jos haluat lisätietoja Lintuvaaran seurakuntakodin toiminnasta soita numeroon 4766 2889.

Kirsti Lemikki

Sadun taikavoimaa tarvitaan aina

satukirjan peikko ja prinsessa. Siinä samassa alkoivat satumaiset viikot koulussa. Peikon ja prinsessan opastamina tutustuttiin Topeliuksen satuuihin, tehtiin itse lastenkulttuuria ja pohdittiin sadun merkitystä omassa elämässä.

Topeliuksen Peikkojen joulu ja Adalmiinan helmi olivat peikon ja prinsessan suosikkisatuja. Mitkähän mahtivat olla lasten suosikkiasioita satuviikolla?

Olipa kerran pieni kotoinen koulu metsän kulmassa. Koulussa oli paljon iloisia ja nauravaisia lapsia. Kaikki pitivät koulunkäynnistä ainakin melkein joka päivä. Mutta niin kuin tiedät, joskus hämärinä syysaamuina kouluun tuleminen hieman väsytti.

Sattuipa sopivasti. Satukirjan prinsessa ja peikko eksyivät tähän kouluun. Satukirjaa ikävöidessään he päättivät houkutella koko koulunväen satuviikoille. Silloin sai laulaa, maalata, askarrella ja esittää jännittäviä ja hassunkurisia satuja. Alkoi näyttää siltä, että sadun haltiattaren taikasauva oli hipaissut kaikkia. Eräissäkin pajassa kirjoitettiin ja kuvitettiin upeita satukirjoja. Samaan aikaan toisaalla kikatettiin pantomiimiesityksille.

Eipä kauankaan mennyt, kun satuarkku oli kukkuroillaan esityksiä ja taideteoksia. Prinsessa ja peikko halusivat nähdä satuarkun aarteet. Niinpä koulussa pidettiin esitysjuhlia. Satujuhlissa naurettiin hauskoille sketseille, nautittiin Hiiren aakkoslaulusta sekä tavattiin peikko ja prinsessa.

Kaikkiin oli tarttunut sadun taikavoima. Silloin prinsessa ja peikko tiesivät kotiin-paluuhetken koittaneen. Mutta vielä viime hetkellä peikon sormia syyhytti ja hän yritti kähveltää satukirjaan koulun satukoristeita. Prinsessan kertomus taikakynästä sai peikon omantunnon jyskyttämään. Niinkuin kaikissa saduissa niin tässäkin sadussa on onnellinen loppu. Niinpä peikko palautti satukoristeet koululle. Reppu täynnä lasten satukokemuksia peikko ja prinsessa leijailivat satusumussa takaisin satukirjaan.

Lintuvaaran koulun opettajat

Marja Sandström

Hillemari Haataja

Kulttuuri- viikko

Koulussa vietettiin kulttuuriviikkoa. Oli monenlaisia pajoja: oli musiikkipaja, kuvaamataitopaja, käsityö-askartelu, pantomiimipaja, korujen muotoilupaja ja paljon muita pajoja. Minä olin kuvaamataitopajassa, korujenmuotoilupajassa, käsityö-askartelupajassa ja pantomiimipajassa. Meillä vietettiin myös Z. Topeliuksen päivää koulussa. Joka aamu tuli keskusradiosta aamusatu. Eikä niinä päivinä ollut opiskelua ollenkaan. Kuvaamataitopajassa maalattiin aamusadusta jokin kohta tai sai myös keksiä oman aiheen. Minä maalasin Rumasta ankanpoikasesta joutsenen. Korujenmuotoilupajassa tehtiin suolataikinasta koruja. Minä tein rintaneulan ja paljon kaulakoruja. Meidän taikina oli violettiä. Käsityö-askartelussa tehtiin sorminukkeja. Tein tytön jolla oli vaaleat hiukset. Pantomiimipajassa tehtiin ryhmissä näytelmiä joissa ei puhuttu ollenkaan vaan esitettiin ilmeillä ja käsillä. Hauskin paja oli kuvaamataitopaja. Minä tykkäsin näistä päivistä.

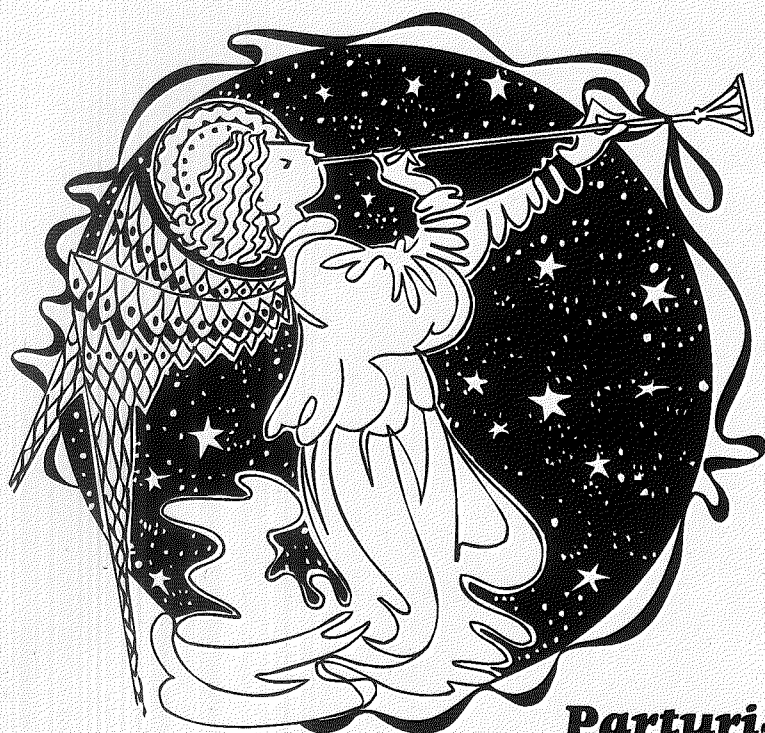
Kommentteja oppilailta

Ensimmäisen luokan oppilaiden Petran, Anjan ja Joelin mielestä

- Kaikki vitsiesitykset olivat hyviä.
- Pöhlön poliisit ja Eurooppalainen Egyptissä olivat just hyviä esityksiä
- Pajapäivät olivat hauskoja
- Prinsessa ja peikko -esitykset olivat just hyviä
- Kaikki oli kivaa!

Lintuvaaran koulu 3 b

Meri Tanner

Toivotamme
Asiakkaillemme
Rauhallista Joulua
ja Menestystä
Uudelle Vuodelle
1999 !

**Parturi-Kampaamo
Koskinen**

Lintuvaarantie 46-48, puh. 514 344

LAKU

Tavallista
parempi
Ruokakauppa

KIKI
SUPERMARKET

YKKÖS
halli

K-YKKÖSHALLI
MYYRMÄKI
LIESITORI 1
P. 530 8550

KIKI
SUPERMARKET

WWW.KAUPPAAN
TUOTEVALIKOIMAT
KAUPAN OSASTOT
TARJOUKSESSA
TAPAHTUMAT
OPASTUS
PALVELUPISTEET
NEUVONTA
PALAUTE

LUSSA

K-RYHMÄ
PIRKKA

MUISTA

YLLÄTYKSET!

OSASTOT

UUTUDET

TARJOUKSET

PÄIVÄN SPECIAL

President-
Brie-juusto

74,50
1 kg

Tervetuloa Ykköshallin Netti-kauppaan!

Avoinna
24 tuntia/vrk

Ykköshallin Netti-kauppa on
avoinna 24 tuntia
vuorokaudessa. Näppäile
vain www.yhalli.fi ja voit
kätevästi tilata tarvitsemasi
tuotteet meidän
toimittamana, suoraan
kotiisi. Lisätietoja
myymälässämme antaa Ari
Sihvonen.

Anne ja Harri Sihvonen
Kauppiaspari

OIKOTIE PALVELUIHIN

Valitse palvelu